

Την κοροϊδεύουμε την αγάπη ή προσποιούμαστε πως την γνωρίζουμε καλά. Όταν μας μιλούν γι' αυτήν, νιώθουμε ως... 'κατηχούμενοι' και γυρνούμε την πλάτη... Κι ωστόσο, δεν υπάρχει μεγαλύτερη δύναμη απ' αυτήν. Όταν νιώθουμε μόνοι κι απελπισμένοι, όταν ζούμε χωρίς ελπίδα και η μια απογοήτευση διαδέχεται την άλλη, όταν δεν ξέρουμε με ποιον τρόπο να εκφράσουμε αυτά που νιώθουμε και επιθυμούμε, όταν ζούμε μέσα στον φόβο και τον πανικό, το ψέμα, την ζήλεια, τον φθόνο και το μίσος... είναι, ίσως, επόμενο να έχουμε ξεχάσει την αγάπη... Όμως αυτή δεν παύει να υπάρχει. Ας της δώσουμε και πάλι, συνειδητά, θέση στη ζωή μας:

Ας συγχωρήσουμε τον εαυτό μας και τους άλλους, ας θελήσουμε ξανά και ξανά να εμπιστευόμαστε τον εαυτό μας και τους άλλους, ας πιστέψουμε στην ελπίδα, ας ελπίσουμε σ' αυτό που πραγματικά επιθυμούμε, ας θυμηθούμε το χαμόγελο και το γέλιο, ας σταματήσουμε την γκρίνια και την μουρμούρα, ας τραγουδήσουμε, ας φέρουμε ξανά την ευγένεια και την ομορφιά στη ζωή μας... Αν το θέλουμε, μπορούμε... Παρ' όλα τα βάσανα, παρ' όλες τις δυσκολίες... Μπορούμε... Αυτή είναι μια απόδειξη αγάπης και την αγάπη την χρειάζεται κάθε άνθρωπος... Όχι στα λόγια και στα χαρτιά, αλλά στις πράξεις και τα έργα της καθημερινότητάς μας. Ας αγαπήσουμε ξανά τους εαυτούς μας και τους άλλους, και ο κόσμος θα αλλάξει! Δεν υπάρχει μεγαλύτερο μυστικό, απ' αυτό που λένε πως γνωρίζουν όλοι: την αγάπη...